

Duhovna suradnja majke M. Amadeje Pavlović
i bl. kardinala Alojzija Stepinca

Neka dobri Bog krijepi Vas i sve Vaše sestre, da ostanu vedre i pune pouzdanja u Boga i Spasitelja našega, čijeg gospodstva i vlasti nitko nije u stanju srušiti, ni svijet ni pakao ni komunizam, makar se gradio gospodarom svijeta. (Iz pisma nadbiskupa Alojzija Stepinca majci M. Amadeji Pavlović; Krašić, 13. VIII. 1958.)

Dragi prijatelji blagopokojne majke M. Amadeje Pavlović!

Iskustvo života naučilo nas je da ima puno znakova po kojima se prepoznaju srodne duše. U ovom broju listića predstaviti ćemo vrijednosti koje su bile zajedničke za svete duše, bl. kardinala Alojzija Stepinca i majku M. Amadeju. O njihovoj duhovnoj povezanosti i sličnosti duša saznajemo iz svjedočanstva Milosrdnih sestara sv. Križa te iz pisama bl. Alojzija Stepinca majci M. Amadeji. Nažalost, nisu sačuvana pisma koja je majka M. Amadeja slala Blaženiku. Sestre svjedoče kako je bl. kardinal Stepinac, u najtežim danima za Provinciju, bio velika potpora i savjetnik majci M. Amadeji. U njemu je našla ono što je i sama nosila u srcu, a to je veliko pouzdanje u providnost Božju i nesebičnu ljubav za Crkvu i duše. Iz Blaženikovih pisama majci M. Amadeji može se vidjeti da su oboje dijelili iste stavove prema vrijednostima duhovnoga i posvećenoga života, da su jedno drugomu pomagali u molitvi i djelotvornoj ljubavi te da su imali čvrst i nepokolebiv stav prema komunističkom režimu i njegovim zakulisnim igrama, ali bez trunke mržnje i osvete. Samo mali dio od toga moći ćemo ovdje prenijeti. Oni koji žele više o tome saznati, mogu to pronaći na poveznici <https://www.bib.irb.hr/787039>, u tekstu prof. Ivana Armande pod nazivom: „Pisma nadbiskupa Alojzija Stepinca križarici Amadeji Pavlović“ i u novoizdanoj knjizi prof. dr. Ivica Raguža: „Ja služim Bogu“.

Svoje molitvene nakane Majci Amadeje, možete upisati na internetskoj stranici: <https://sestre-sv-kriza.hr/majka-amadeja-karolina-pavlovic/> ili u Knjigu prošnji u našoj samostanskoj crkvi u Đakovu.

Svjedočanstvo sestara o duhovnoj povezanosti bl. kardinala Alojzija Stepinca i majke M. Amadeje Pavlović

U vrijeme Drugog svjetskog rata i u godinama poslije rata Hrvatska provincija Milosrdnih sestara sv. Križa proživljavala je najteže dane svoje povijesti. Majka Amadeja koja je u to vrijeme bila na čelu Provincije često je bila osamljena sa svojim brigama jer su veze sa generalnom poglavaricom u Švicarskoj bile prekinute ili otežane. Tada joj je nadbiskup Stepinac, koji je još bio na slobodi, bio velika pomoći, savjetnik i potpora. Nakon zatvora u Lepoglavi premješten je u kućni pritvor u župnom uredu u Krašiću. Osim što ga je tamo posjećivala, majka Amadeja se s nadbiskupom Stepincem dopisivala. U kolovozu 1952. godine povelala je u Krašić generalnu poglavaricu iz Švicarske i njezinu savjetnicu. Nadbiskup Stepinac ostavio je na njih jak dojam svetosti. Kasnije su mu sestre iz Švicarske slale potrebne lijekove i knjige.

Pisma nadbiskupa Stepinca s. Amadeji Pavlović

U pismima koje je nadbiskup Stepinac uputio majci M. Amadeji, a bilo ih je 21, osim što ju tješi, hrabri i savjetuje, Blaženik joj daje upute kako će se postaviti prema vlastima, koje u to vrijeme redovnicama stvaraju brojne poteškoće, te kako postupati u nekim slučajevima, predlažući joj prikladna rješenja. Neka nam o tome posvjedoče slijedeći citati:

Primio sam danas Vaše cijenjeno pismo kojim mi javljate nove pokušaje sa strane vlasti, ili bolje komunističke partije, da liše redovnice njihovog odijela. Nema nikakve sumnje, da za to ne postoji nikakva praktička potreba, nego je i to zahtjev mržnje na sve što podsjeća na Boga. Po mom mišljenju na svaki način neka sve redovnice jedinstveno traže pismeni nalog. Neka đavolski prst bude očit svemu svijetu, a ne da se prema vanjskom svijetu pokazuju liberalni (nikada tobože nisu izdali naloga) a prema unutra čine sve, da nestane redovništva (Krašić, 20. VII. 1954.).

Nastavite samo, časna gospođo, sa svim svojim sestrama vapiti k milosrđu Božjemu, i ne ćete se prevariti! Ali, ne zaboravite ni neprijatelja naših! Dok nas mrze i progone, molimo se vruće i za njih, da ih milost Božja prosvijetli i vrati na pravi put s puta propasti kojim idu, gazeći svaku pravdu i zakone Božje (Krašić, 21. II. 1955.).

Imate pravo, kao što sam rekao, da branite svoju redovničku imovinu svim dozvoljenim sredstvima od nasrtaja bezbožaca. Ako ipak otmu, sačuvajte svoj sveti redovnički mir, a za progonitelje molite, da nađu put k Bogu i postignu i oni mir duše (Krašić, 20. XII. 1958.). – Pripremila s. Meri G.